

URZECZYWIŚNIANIE SIĘ KOŚCIOŁA W DIECEZJI

„Diecezja – typowa forma partykularnego Kościoła, zarządzanego przez biskupa diecezjalnego, wchodząca w skład prowincji kościelnej, zwanej metropolią, bądź podlegająca bezpośrednio biskupowi Rzymu; część Ludu Bożego, Kościół lokalny, w którym uobecnia się misterium Kościoła Chrystusa. Odpowiednikiem diecezji w Kościele wschodnim jest eparchia. Nazwa diecezja (gr. *diokesin* – zarządzać, administrować) została wprowadzona najpierw do języka prawa rzymskiego, gdzie oznaczała jednostkę administracji państwowej, a następnie do języka kościelnego w okresie od IV do XIII w. na określenie jednostki terytorialnej zarządzanej przez biskupa”

(Ks. J. Krukowski, *Diecezja*, w: *Leksykon teologii pastoralnej*, Lublin TN KUL, 2006, s. 181-182 – cały artykuł z *Leksykonu* lekturą pogłębiającą do wykładu).

Dekret o pasterskich zadaniach biskupów w Kościele n. 11:

„Diecezję stanowi część Ludu Bożego, powierzona pieczy pasterskiej biskupa i współpracujących z nim kapłanów, tak by trwając przy swym pasterzu i zgromadzona przez niego w Duchu Świętym przez Ewangelię i Eucharystię, tworzyła Kościół partykularny, w którym prawdziwie obecny jest i działa jeden, święty, katolicki i apostołski Kościół Chrystusowy”.

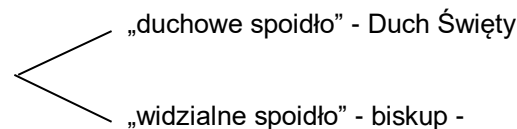
Katechizm Kościoła Katolickiego n. 833

„Przez Kościół partykularny, którym jest diecezja (lub eparchia), rozumie się wspólnotę wiernych chrześcijan w jedności wiary i sakramentów z ich biskupem wyświęconym w sukcesji apostołskiej. Kościoły partykularne są uformowane „na wzór Kościoła powszechnego; w nich istnieje i z nich składa się jeden i jedyny Kościół katolicki” (KK 23)”.

- wspólnota wierzących (biskup + współpracujący kapłani + zakonnicy + świeccy)

zjednoczenie

- jedną wiarą (Ewangelia)
- sakramentami (Eucharystia)
- wokół biskupa – pasterza wyświęconego w sukcesji apostołskiej



- konkretne urzeczywistnienie Kościoła powszechnego „dotykalne” wszystkie elementy Kościoła powszechnego

- jeden - ta sama wiara, te same sakramenty ...
- święty - uświęca i konkretnie realizuje świętość
- apostołski - biskup wyświęcony w sukcesji apostołskiej

Biskup – pasterz swojej diecezji – poniekąd autonomiczny, podległy bezpośrednio papieżowi;

- odpowiedzialny za głoszenie słowa (np. katechizację), sprawowanie sakramentów, dzieła prowadzone na terenie diecezji (np. miłosierdzia, ruchy, wspólnoty duszpasterskie);

- ustala partykularne prawo;

- powołany do realizacji wspólnoty Kościoła partykularnego (gromadzi, jednoczy przez słowo, sakramenty, czuwanie nad dziełami miłosierdzia).

PRZEJAWY ŻYCIA DIECEZJI (przykłady)

Obecny jest biskup i przedstawiciele parafii, instytucji, grup, środowisk z diecezji:

- procesja św. Stanisława;
- diecezjalna pielgrzymka (na Jasną Górę, do Rzymu)
- Msza św. krzyżma Świętego w Wielki Czwartek
- biskup udzielający bierzmowania w parafiach.

STRUKTURY POMOCNICZE

- Metropolia (kilka diecezji, arcybiskup metropolita)
- Konferencja episkopatu (patrz www.episkopat.pl)

- Kuria biskupia (patrz np. www.diecezja.pl)
- Dekanat (ok. 10 parafii) dziekan, vice dziekan, notariusz, dekanalny ojciec duchowny, dekanalni duszpasterze duszpasterstw specjalnych